

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 405

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 9 iunie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 218 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă	2-4
Decizia nr. 225 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1049—1052 din Codul de procedură civilă	5-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
397. — Hotărâre privind schimbarea denumirii Institutului de Științe Politice și Relații Internaționale al Academiei Române.....	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.823. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice pentru aprobarea schemei de ajutor <i>de minimis</i> „Ajutor <i>de minimis</i> pentru sprijinirea START-UP-urilor și SPIN-OFF-urilor inovatoare” aferentă Programului operațional Competitivitate (POC).....	8-12
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
85. — Ordin pentru aprobarea Convenției-cadru tripartite încheiate între furnizor, operatorul de rețea și clientul final titular al contractului de rețea și a Convenției-cadru multipartite încheiate între clientul final, furnizori și operatorul de rețea	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 218**

din 2 aprilie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 756 alin. (3)
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Solomon în Dosarul nr. 15.049/212/2013 al Tribunalului Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 909D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru părțile Elena Manea și Valentin Manea, avocat Adrian Cristea, cu delegație la dosar. De asemenea, pentru partea Angela Cecilia Seceac răspunde avocat Theodor Cristian Ricman, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții Angela Cecilia Seceac, care arată, în esență, că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 40 din Constituție, precum și celor cuprinse în art. 11 — *Libertatea de întrunire și de asociere* cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dat fiind faptul că, prin ipoteză, o societate cu răspundere limitată este în primul rând o societate de persoane, și în al doilea rând o societate de capitaluri, iar actul constitutiv al societății are caracter *intuitu personae*. În fapt, în speță, în cazul unei societăți cu răspundere limitată fondată de către doi asociați, fiecare deținând 50% din părțile sociale, dacă unul dintre aceștia a contractat datorii în nume personal, există riscul ca aceste părți sociale să fie executate silit, cu consecința substituirii creditorului în cadrul contractului de societate, ceea ce este în contradicție cu caracterul *intuitu personae* al unei societăți cu răspundere limitată. În ceea ce privește punctele de vedere formulate în cauză de către Avocatul Poporului și de către Guvern, arată că, într-adevăr, prevederile art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă au fost adoptate pentru a institui modul de executare silită a părților sociale atunci când legea o permite. Or, având în vedere prevederile art. 66 din Legea societăților nr. 31/1990, care prevăd în mod limitativ posibilitățile creditorilor de a-și îndeștula creanța deținută împotriva unui asociat pe durata existenței societății, rezultă că nu se pot executa silit părțile sociale ale unei societăți cu răspundere limitată. În situația în care acestea ar fi executate silit, cum, de altfel, s-a pronunțat și instanța de fond, se pune întrebarea ce se întâmplă cu actul constitutiv al societății, care trebuie modificat,

cu acordul părților, în vederea desfășurării activității societății. În concluzie, se arată că prevederile legale criticate conțin o eroare materială prin punerea semnelor egalității între părți sociale și acțiuni, pe de o parte, iar pe de altă parte, trebuie să se prevadă expres în ce situație sunt aplicabile dispozițiile legale criticate, în vederea evitării unei practici neunitare. Solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și pronunțarea unei decizii de interpretare a textului de lege criticat.

4. Președintele Curții Constituționale solicită precizări suplimentare în legătură cu textul constituțional pretins a fi încălcat.

5. Răspunzând, reprezentantul părții Angela Cecilia Seceac arată că prevederile legale criticate generează o încălcare a prevederilor art. 40 din Constituție, referitoare la dreptul de asociere, deoarece libertatea de asociere a asociatului care nu are datorii personale este afectată prin substituirea, în cadrul societății, a unei persoane necunoscute, ca efect al executării silite a părților sociale ale celui alt asociat.

6. Având în vedere dispozițiile art. 216 alin. (5) din Codul de procedură civilă, domnul judecător Puskás Valentin Zoltán întreabă la ce valoare a dispus instanța de fond transferul părților sociale către creditor.

7. Reprezentantul părții Angela Cecilia Seceac arată că, la acest moment, creditorul evaluează contravaloarea părților sociale, evaluare de altfel foarte importantă, având în vedere că părțile sociale executate în mod silit reprezintă 50% din valoarea unui hotel.

8. Având cuvântul asupra excepției de neconstituționalitate, reprezentantul părților Elena Manea și Valentin Manea arată că, în speță, singurele active deținute de debitor sunt reprezentate de procentul de 50% al părților sociale ale unei societăți cu răspundere limitată care deține în proprietate un hotel, astfel încât doar acestea pot fi executate silit. Prevederile art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă aduc modificări de esență în ceea ce privește posibilitatea executării silite a bunurilor debitorilor. Astfel, acestea sunt situate în titlul II — *Urmărirea silită asupra bunurilor debitorului*, cap. I — *Urmărirea mobilă*, secțiunea 2 — *Procedura urmăririi mobiliare*, care prevede, în primele articole, care sunt bunurile insesizabile, iar printre acestea nu se regăsesc și părțile sociale. Mai mult, prevederile legale criticate, instituind modalitatea practică de executare a părților sociale, prevăd suficiente garanții atât pentru debitor, cât și pentru asociații acestuia, acordând în același timp și creditorului posibilitatea îndeștularii creanței sale. Astfel, se prevede că executorul sau agentul specializat va întocmi un caiet de sarcini, menit să protejeze debitorul și să asigure posibilitatea creditorului de a-și îndeștula creanța. În concluzie, textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 40 din Constituție, cu atât mai mult cu cât Legea fundamentală conține și alte dispoziții care impun obligația debitorilor de a-și achita datoriile contractate.

9. Având cuvântul în replică, reprezentantul părții Angela Cecilia Seceac arată că, în speță, se pune problema și a unui conflict între o lege specială — Legea societăților nr. 31/1990 și o normă generală, în speță textul de lege criticat.

10. În temeiul art. 216 alin. (5) din Codul de procedură civilă, domnul judecător Puskás Valentin Zoltán întreabă dacă, în opinia reprezentanților părților prezente, există posibilitatea executării silite a capitalului social al unei societăți, pentru datoriile persoanei juridice respective.

11. Răspunzând acestei întrebări, reprezentantul părților Elena Manea și Valentin Manea arată că, întotdeauna, capitalul social al unei societăți comerciale aparține asociaților, care sunt deținătorii părților sociale.

12. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public arată că prevederile legale criticate prezintă o anumită dificultate de interpretare, constituind, de altfel, obiect al unei controverse doctrinare. Însă, în speță, invocarea încălcării dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul de asociere nu poate fi reținută, având în vedere faptul că, în mod constant, în jurisprudența Curții Constituționale s-a arătat că sfera de aplicare a prevederilor art. 40 din Constituție nu vizează persoanele juridice cu scop lucrativ, ci doar entități juridice prin care se realizează drepturile fundamentale sociale, politice sau culturale. Invocă în acest sens Decizia nr. 4 din 10 februarie 1993, nr. 432 din 15 aprilie 2010 sau nr. 610 din 6 mai 2010. Pentru aceste motive pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

13. Prin Încheierea din 5 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 15.049/212/2013, **Tribunalul Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Solomon într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

14. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că societățile cu răspundere limitată se înființează de către fiecare asociat în considerarea calităților personale ale celorlalți asociați, astfel încât excluderea indirectă a unui asociat din cadrul societății comerciale, prin executarea silite a părților sociale deținute de acesta în cadrul societății, pentru o datorie contractată în nume personal, este de natură să contravină dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de asociere. Se mai arată că dreptul fundamental la asociere cuprinde posibilitatea cetățenilor de a se asocia în mod liber, în orice forme de asociere, cu scopul realizării unor interese legitime comune, iar societatea cu răspundere limitată este constituită pe baza deplinei încrederi a două sau mai multe persoane, care pun în comun mai multe bunuri în vederea desfășurării unei activități comerciale, cu scopul împărțirii profitului. În acest context, excluderea unui asociat din cadrul unei societăți cu răspundere limitată, ca urmare a vânzării silite a părților sociale deținute de acesta în cadrul societății, contravine dreptului fundamental la asociere, întrucât se aduce atingere celei mai importante caracteristici a societăților cu răspundere limitată, respectiv încrederea reciprocă între asociați. Se mai arată că libertatea de întrunire și asociere, astfel cum este reglementată de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, include și aspectul negativ de a nu face parte dintr-o asociație, însă prin obligația impusă în mod indirect prin textul de lege criticat, respectiv aceea de a continua activitatea societății cu un alt asociat, se aduce atingere libertății de asociere a persoanelor. Din acest punct de vedere, textul de lege criticat este în contradicție și cu dispozițiile art. 202 din Legea societăților nr. 31/1990, care prevăd că transmiterea părților sociale către persoane din afara societății este permisă numai dacă a fost aprobată de asociați, și cu art. 66 din același act normativ care prevede în mod limitativ

posibilitățile creditorilor de a-și îndeștula creanța deținută împotriva unui asociat pe durata existenței societății.

15. **Tribunalul Constanța — Secția I civilă** își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate arătând că aceasta este neîntemeiată. Se apreciază că dispozițiile restrictive cuprinse în art. 66 din Legea societăților nr. 31/1990 nu mai pot fi aplicabile după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

17. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege. În virtutea acestui mandat constituțional, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la numite situații, în mod egal pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. Potrivit dispozițiilor legale criticate, vânzarea acțiunilor la societățile închise și a părților sociale se face în mod amiabil, potrivit art. 753 din Codul de procedură civilă, sau prin executor, prin licitație publică, dacă legea nu prevede un sistem special pentru circulația acestora. Așadar, legea determină o succesiune a modalităților de valorificare a bunurilor, respectiv prin vânzare amiabilă sau licitație publică, aceste modalități fiind aplicabile numai dacă legea nu determină un sistem special de circulație a acțiunilor sau a părților sociale. Invocând cele statuate în doctrină cu referire la art. 66 și art. 202 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990, se apreciază că legiuitorul a instituit reglementări speciale privitoare la vânzarea, în cursul procedurii urmăririi mobiliare, a titlurilor de valoare și a unor bunuri cu regim de circulație special, în acord cu dispozițiile art. 126 din Legea fundamentală, dar și cu exigențele dreptului la un proces echitabil, în componenta sa privitoare la dreptul la executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii, prin garantarea dreptului creditorului la realizarea creanței sale într-o manieră concretă și efectivă. Astfel, cerința impusă de art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă, privitoare la respectarea reglementărilor care instituie un sistem special privind circulația titlurilor de valoare în cauză, este de natură să asigure concordanța reglementării legale criticate cu exigențele constituționale și convenționale referitoare la libertatea de asociere.

18. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că dreptul de asociere se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei, astfel că acest din urmă drept, specific prin natura lui și societăților comerciale, nu contravine dispozițiilor cuprinse în art. 40 din Constituție. Exercitarea unei activități economice trebuie să se desfășoare într-un cadru organizat, în conformitate cu reguli prestabilite, a căror respectare trebuie asigurată inclusiv prin aplicarea unor măsuri specifice executării silite, rațiuni care au impus reglementarea dispozițiilor legale criticate. Cu alte cuvinte, Legea fundamentală garantează dreptul la asociere, însă exercitarea lui se face în condițiile legii, ceea ce înseamnă că legiuitorul este competent să stabilească proceduri și condiții în ceea ce privește activitatea economică și recuperarea debitelor datorate, cu condiția de a nu afecta substanța dreptului.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „(3) *Vânzarea acțiunilor la societățile închise și a părților sociale se face în mod amiabil, potrivit art. 753, iar în lipsă, de către executor, prin licitație publică, dacă legea nu prevede un sistem special privind circulația acestora.*”

22. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului* și art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 11 — *Libertatea de întrunire și de asociere* cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, în cauză, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate și conținutul normativ al textului de lege criticat, Curtea reține incidența dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 45 — *Libertatea economică*, care garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică și la libera inițiativă, precum și exercitarea acestora, fiind aplicabile și în privința activității unei societăți comerciale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că excluderea indirectă a unui asociat din cadrul unei societăți cu răspundere limitată, prin executarea silită a părților sociale deținute de acesta, pentru o datorie contractată în nume personal, este de natură să contravină dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de asociere, dat fiind caracterul *intuitu personae* al contractului de societate, astfel încât se aduce atingere celei mai importante caracteristici a societăților cu răspundere limitată, respectiv încrederea reciprocă între asociați.

24. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că invocarea încălcării dispozițiilor art. 40 din Constituție referitoare la dreptul la asociere nu este incidentă în cauză, dat fiind faptul că, în accepțiunea acestui text constituțional, dreptul de asociere se

referă la asociațiile de drept public care nu au scop lucrativ, nu urmăresc obținerea sau împărțirea de beneficii, ci scopuri politice, religioase sau culturale, care să exprime libertatea de gândire și de exprimare. Așadar, temeiul constituirii lor nu este contractul de drept privat, ci libertatea de asociere, consacrată la nivel constituțional.

25. Pentru aceleași considerente, Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor art. 11 — Libertatea de întrunire și de asociere cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportate la cele cuprinse în art. 20 din Constituție.

26. Analizând excepția de neconstituționalitate prin raportare la prevederile art. 45 din Constituție, Curtea reține că prevederile legale criticate nu contravin acestor dispoziții constituționale, dat fiind faptul că dispozițiile art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă reprezintă dispoziții procedurale, care reglementează modul de vânzare al acțiunilor la societățile închise, precum și al părților sociale, care se poate face fie în mod amiabil, iar în lipsa unui acord între creditor și debitor, vânzarea acestora se realizează de către executor, prin licitație publică. Or, prevederile art. 45 din Constituție, garantând accesul liber al persoanei la o activitate economică, precizează că exercitarea acesteia trebuie să se realizeze în condițiile legii. Așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor. (A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 162 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 19 aprilie 2011).

27. În prezenta cauză, dispozițiile legale criticate instituie posibilitatea creditorilor de a a-și realiza creanța împotriva debitorului-asociat în cadrul unei societăți comerciale cu răspundere limitată, pentru o datorie contractată în nume personal. Prin urmare, având în vedere că patrimoniul debitorului asociat în cadrul unei societăți comerciale este distinct de cel al societății însuși, astfel încât creditorii personali ai asociatului nu pot urmări averea societății, textul de lege criticat nu este de natură de a împiedica, prin el însuși, exercitarea unei activități economice. Mai mult, protejarea intereselor asociaților unei societăți comerciale cu răspundere limitată, fondată pe baza încrederii reciproce între asociați, nu poate fi invocată ca argument prioritar în detrimentul intereselor creditorilor, în egală măsură protejați de lege.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Solomon în Dosarul nr. 15.049/212/2013 al Tribunalului Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 756 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREANMagistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 225

din 2 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1049—1052
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina – Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1049—1052 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Octavia Urs în Dosarul nr. 883/265/2013 al Judecătoriei Năsăud și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.097D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate reprezintă norme de procedură, referitoare la înscrierea drepturilor reale dobândite prin uzucapiune, ce au corespondent în art. 930 și art. 931 din Codul civil. Se apreciază că problema de constituționalitate invocată se referă, în realitate, la interpretarea și aplicarea legii în cauza dedusă soluționării instanței de judecată, ce poate fi soluționată prin aplicarea prevederilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil. Prin urmare, aplicarea dispozițiilor de drept substanțial în cadrul procedurii instituite prin prevederile legale criticate este o problemă de aplicare a legii. De altfel, în speță, autoarei excepției de neconstituționalitate nu i s-a solicitat să îndeplinească condițiile instituite prin art. 1050 alin. (3) lit. a) și g) din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 883/265/2013, **Judecătoria Năsăud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1049—1052 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Octavia Urs într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind constatarea dobândirii unui drept de proprietate prin uzucapiune și dezbaterăa unei succesiuni.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că a promovat o acțiune în uzucapiune întemeiată pe prevederile art. 1451 și următoarele din vechiul Cod civil austriac, prevederi aplicabile în temeiul

art. 31 din Legea nr. 389/1943 și art. 6 din Legea nr. 241/1947 pentru punerea în aplicare în Transilvania a legii pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare din 27 aprilie 1938. Pentru admiterea acțiunii în uzucapiune, conform prevederilor legale menționate mai sus, este ținută să dovedească exercitarea unei posesii de cel puțin 30 de ani, posesia să fie utilă, neviciată, exercitată public, pașnic, netulburat și sub nume de proprietar, iar posesia să înceapă în perioada în care era în vigoare în Transilvania vechiul Cod civil austriac. La primul termen de judecată, instanța a pus în discuție aplicarea prevederilor art. 1049—1052 din Codul de procedură civilă, deși, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi legale se referă la uzucapiunile întemeiate pe noul Cod civil. În aceste condiții, autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că incidența prevederilor art. 1049 din Codul de procedură civilă și următoarele în cauza dedusă soluționării instanței de judecată, prin formularea „*aplicabile oricăror cereri de înscriere în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii*”, este de natură a-i îngădi liberul acces la justiție. Se apreciază că formularea corectă ar trebui să fie „*aplicabile oricăror cereri întemeiate pe noul Cod civil*.” În acest sens arată că, în cazul autoarei excepției de neconstituționalitate, îndeplinirea cerinței cuprinse în art. 1050 alin. (3) lit. a) din noul Cod de procedură civilă referitoare la dovada că titularul dreptului înscris în cartea funciară este decedat echivalează cu o încălcare a liberului acces la justiție, deoarece „există situații în care numărul proprietarilor din cartea funciară este de 10 sau chiar 20, iar serviciul de evidență a persoanelor nu poate da niciun fel de date despre aceste persoane, fiind intabulate în urmă cu peste 100 de ani.” Se mai arată că, din analiza prevederilor art. 1050 alin. (3) lit. a) și g) cu ale art. 1051 alin. (7) din Codul de procedură civilă, rezultă cu certitudine că prevederile art. 1049—1052 din Codul de procedură civilă sunt aplicabile doar în cazul cererilor de uzucapiune întemeiate pe art. 930 din noul Cod civil, referitoare la uzucapiunea extratabulară. Mai mult, faptul că intenția legiuitorului a fost ca această procedură să se aplice doar în cazul uzucapiunii prevăzute de noul Cod civil, rezultă cu claritate din prevederile art. 1051 alin. (7) din Codul de procedură civilă. Conform acestei prevederi, în ambele cazuri [prevăzute în art. 1051 alin. (5) și (6)], instanța va verifica dacă sunt îndeplinite cerințele Codului civil pentru dobândirea dreptului reclamat în temeiul uzucapiunii.

6. **Judecătoria Năsăud** își exprimă opinia în sensul că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. În ceea ce privește aplicarea procedurii speciale instituite prin art. 1049 și următoarele din Codul de procedură civilă în cazul uzucapiunilor aflate sub incidența Codului civil din 1864 sau a altor acte normative decât actualul Cod civil (Codul civil austriac, Decretul-Lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare), instanța apreciază că procedura specială prevăzută de prevederile legale criticate trebuie, în mod obligatoriu, aplicată în cazul

tuturor acțiunilor având ca obiect uzucapiunea, indiferent de momentul începerii cursului prescripției achizitive. În acest sens se arată că, având în vedere scopul instituirii acestei proceduri speciale, analiza incidenței acestei proceduri nu trebuie să se bazeze pe o interpretare literară, pornind de la denumirea titlului XII în care sunt cuprinse dispozițiile legale criticate sau de la trimiterea la dispozițiile Codului civil din cuprinsul art. 1051 alin. (7). Mai mult, trebuie făcută distincția între normele de drept material și cele de drept procesual civil, în sensul că normele de drept material civil vor fi cele prevăzute de legea în vigoare la data începutului cursului prescripției achizitive, însă normele de drept procesual civil aplicabile vor fi cele în vigoare la data înregistrării cererii la instanță, potrivit art. 24 din Codul de procedură civilă, referitor la aplicarea imediată a legii. Instanța de judecată mai apreciază că dispozițiile legale criticate sunt plasate în cartea a VI-a — *Proceduri speciale*, astfel încât, în virtutea principiului *specialia generalibus derogant* și interpretând sistematic dispozițiile procesuale, rezultă faptul că procedura specială privitoare la uzucapiune se va aplica cu prioritate față de normele procesuale de drept comun, văzând și prevederile art. 35 din Codul de procedură civilă. De asemenea, trimiterea la dispozițiile art. 1051 alin. (7) din Codul de procedură civilă (care se referă la cercetarea condițiilor posesiei pentru dobândirea dreptului de proprietate în temeiul uzucapiunii) nu poate fi interpretată în sensul aplicării acestei proceduri doar în cazul uzucapiunilor extratabulare reglementate de actualul Cod de procedură civilă (uzucapiunea tabulară potrivit actualului Cod civil poate fi invocată doar pe cale de excepție), întrucât această interpretare ar duce la ipoteza în care primele cereri întemeiate pe dispozițiile art. 1049 și următoarele să fie analizate abia începând cu 1 octombrie 2021, ipoteză care nu a făcut parte din voința și scopurile legiuitorului; la momentul intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă era cunoscută aplicarea unor reguli de fond diferite posesiilor începute anterior noului Cod civil, în raport cu cele începute ulterior, astfel încât se poate presupune că legiuitorul a avut în vedere aceste ipoteze, precizând în cuprinsul art. 1049 că procedura se aplică oricăror cereri de înscriere a dreptului în Cartea funciară. Se mai apreciază că art. 930 alin. (1) lit. c) din noul Cod civil arată că regulile uzucapiunii extratabulare se aplică inclusiv imobilelor neînscrise în cartea funciară, dacă posesia a început după 1 octombrie 2011.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 1049—1052 cuprinse în cartea a VI-a —

Proceduri speciale, titlul XII — *Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii* din Codul de procedură civilă, respectiv art. 1049 — *Domeniu de aplicare*, art. 1050 — *Instanța competentă. Cuprinsul cererii*, art. 1051 — *Procedura de judecată. Căi de atac*, art. 1052 — *Înscrierea în cartea funciară a dreptului uzucapat*.

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că situația de fapt dedusă soluționării instanței de judecată se referă la aplicarea dispozițiilor procedurale privind înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii și în privința posesiilor începute înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil. Cu privire la acest aspect, Curtea reține că, făcând distincția între normele de procedură, de imediată aplicare, și normele de drept substanțial, la înscrierea dreptului dobândit trebuie să se țină cont, în privința condițiilor de fond ale uzucapiunii, de legea în vigoare la data începerii posesiei. În acest sens sunt și dispozițiile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, potrivit căruia dispozițiile noului Cod civil referitoare la uzucapiunea imobiliară se aplică numai în cazurile în care posesia a început după data intrării în vigoare a acestuia. Prin urmare, condițiile de fond ale uzucapiunii (referitoare la condițiile posesiei) vor fi guvernate de legea în vigoare la data începerii posesiei, iar procedura aplicabilă înscrierii dreptului va fi cea prevăzută de art. 1049—1052 din Codul de procedură civilă, atunci când cererea a fost formulată după intrarea acestuia în vigoare. În acest sens sunt și dispozițiile de drept substanțial cuprinse în art. 6 alin. (4) din Codul civil, potrivit cărora uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

13. Având în vedere faptul că norma procedurală are o sferă de cuprindere foarte largă, în sensul că aceasta se aplică cererilor de constatare a dobândirii dreptului de proprietate în temeiul uzucapiunii formulate în temeiul unor acte normative diferite, revine instanței de judecată să interpreteze și să aplice în concret dispozițiile legale criticate, evitându-se instituirea în sarcina uzucapanților a prezentării unor înscrisuri care nu au legătură cu dispozițiile de drept substanțial aplicabile cererilor acestora. De altfel, Curtea reține că este de principiu că valorificarea dispozițiilor de drept substanțial se face prin intermediul normelor de drept procedural, iar dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut, el putând fi supus unor limitări sau condiționări, astfel încât să nu fie afectată însuși substanța dreptului.

14. Mai mult, Curtea reține că motivarea excepției de neconstituționalitate privește aspecte referitoare la aplicarea și interpretarea dispozițiilor legale incidente soluționării cauzei de către instanța de judecată. Astfel, autoarea excepției de neconstituționalitate tinde la modificarea prevederilor art. 1049 din Codul de procedură civilă, arătând că sintagma „*aplicabile oricăror cereri de înscriere în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii*” este de natură a-i îngădi liberul acces la justiție, astfel încât sintagma corectă ar trebui să fie „*aplicabile oricăror cereri întemeiate pe noul Cod civil*.” Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*” și, prin urmare, nu are competența de a modifica o prevedere legală.

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Octavia Urs în Dosarul nr. 883/265/2013 al Judecătorei Năsăud și constată că dispozițiile art. 1049—1052 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Năsăud și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind schimbarea denumirii Institutului de Științe Politice și Relații Internaționale
al Academiei Române**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Institutul de Științe Politice și Relații Internaționale al Academiei Române, reorganizat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.366/2001 privind reorganizarea și schimbarea denumirilor unor unități de cercetare din subordinea Academiei Române, cu sediul în municipiul București, bd. Iuliu Maniu nr. 1—3, corp A, et. 7, sectorul 6, își schimbă denumirea în Institutul de Științe Politice și Relații Internaționale „Ion I.C. Brătianu”.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

Președintele Academiei Române,

Ionel-Valentin Vlad

București, 27 mai 2015.

Nr. 397.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

pentru aprobarea schemei de ajutor *de minimis* „Ajutor *de minimis* pentru sprijinirea START-UP-urilor și SPIN-OFF-urilor inovatoare” afărentă Programului operațional Competitivitate (POC)

În conformitate cu prevederile art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.183/2014 privind nominalizarea autorităților implicate în sistemul de management și control al fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020, cu Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. 10.233 din 19 decembrie 2014 de aprobare a anumitor elemente din Programul operațional Competitivitate pentru sprijinul din partea FEDR, în temeiul obiectivului referitor la investițiile pentru creștere și locuri de muncă în România, cu prevederile art. 15 alin. (3) ale Acordului de delegare încheiat între Autoritatea de management al Programului operațional Competitivitate cu nr. 10.103/22.04.2015 și Organismul intermediar pentru cercetare pentru Programul operațional Competitivitate, axa prioritară 1 „Cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare (CDI) în sprijinul competitivității economice și dezvoltării afacerilor” cu nr. 1.092/22.04.2015, și cu Adresa nr. 1.684/3.03.2015 a Consiliului Concurenței privind avizul referitor la proiectul de schemă de ajutor *de minimis* denumită „Ajutor *de minimis* pentru sprijinirea START-UP-urilor și SPIN-OFF-urilor inovatoare”,

având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 27/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și Inovare,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă schema de ajutor *de minimis* „Ajutor *de minimis* pentru sprijinirea START-UP-urilor și SPIN-OFF-urilor inovatoare” afărentă Programul operațional Competitivitate (POC), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

AJUTOR DE MINIMIS
pentru sprijinirea START-UP-urilor și SPIN OFF-urilor inovatoare
afereantă Programului operațional Competitivitate (POC)

I. Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta procedură instituie o schemă de ajutor *de minimis*, denumită „Ajutor *de minimis* pentru sprijinirea START-UP-urilor și SPIN OFF-urilor inovatoare”, aferentă Programului operațional Competitivitate (POC), axa prioritară 1 „Cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare (CDI) în sprijinul competitivității economice și dezvoltării afacerilor”, acțiunea 1.2.1 „Stimularea cererii întreprinderilor pentru inovare prin proiecte de CDI derulate de întreprinderi individual sau în parteneriat cu institutele de CD și universități, în scopul inovării de procese și de produse în sectoarele economice care prezintă potențial de creștere”, tipul de proiect „Proiecte pentru întreprinderi inovatoare de tip start-up-uri și spin-off-uri”.

(2) Acordarea ajutorului *de minimis* în cadrul acestei scheme se va face numai cu respectarea criteriilor privind ajutorul *de minimis* stipulate în Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 352 din 24 decembrie 2013.

(3) Schema se aplică pe întreg teritoriul României, în toate cele 8 regiuni de dezvoltare.

(4) Prezenta schemă nu intră sub incidența obligației de notificare către Comisia Europeană în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013.

II. Obiectivul și scopul schemei

Art. 2. — Această schemă are ca obiectiv sprijinirea creării SPIN-OFF-urilor inovatoare și dezvoltării START-UP-urilor inovatoare pe baza transferului rezultatelor cercetării-dezvoltării obținute în universități sau institute, în vederea realizării de produse și servicii noi ori semnificativ îmbunătățite. Întreprinderile asistate vor fi atent selecționate, pe baza unei analize riguroase a planurilor lor de afaceri. Solicitanții trebuie să demonstreze că au dreptul să utilizeze un rezultat obținut din activitatea de cercetare.

III. Baza legală

Art. 3. — Prezenta schemă este elaborată în conformitate cu:

- Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013;
- Decizia de punere în aplicare a Comisiei nr. 10.233 din 19 decembrie 2014 de aprobare a unor elemente din programul operațional „Competitivitate” pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională în temeiul obiectivului referitor la investițiile pentru creștere și locuri de muncă în România.

IV. Domeniul de aplicare

Art. 4. — Prezenta schemă se adresează:

- a) SPIN-OFF-urilor, așa cum sunt definite la art. 6 lit. d);
- b) întreprinderilor START-UP, așa cum sunt definite la art. 6 lit. e).

Art. 5. — În cadrul acestei scheme se acordă sprijin financiar operatorilor economici ce activează în toate sectoarele, cu excepția:

- a) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al

Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură;

- b) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

- c) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri:

- (i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari ori introduse pe piață de întreprinderile respective;

- (ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

- d) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

- e) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate.

V. Definiții

Art. 6. — În sensul prezentei scheme, următorii termeni se definesc astfel:

- a) *produse agricole* înseamnă produsele enumerate în anexa I din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu excepția produselor obținute din pescuit și acvacultură prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 104/2000;

- b) *prelucrarea produselor agricole* înseamnă orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatațile agricole, necesare în vederea pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

- c) *comercializarea produselor agricole* înseamnă deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării sau a oricărei altei forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzătorii sau prelucrătorii și a oricărei altei activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de către un producător primar către consumatori finali este considerată comercializare în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități;

- d) *SPIN-OFF* — întreprinderi care urmează să se înființeze pe baza unui rezultat obținut dintr-un proiect de cercetare al unei organizații publice de cercetare sau al unei universități;

- e) *întreprinderi START-UP* — în contextul prezentei scheme, desemnează întreprinderile înființate de maximum 3 ani, care implementează un rezultat de cercetare;

- f) *întreprindere unică* sunt considerate toate întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, cel puțin una dintre relațiile următoarele:

- (i) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților unei alte întreprinderi;

- (ii) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi;
- (iii) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia;
- (iv) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor întreprinderii respective;

g) *rata de actualizare* este rata de referință stabilită de către Comisia Europeană pentru România pe baza unor criterii obiective și publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe internet.

VI. Condiții de eligibilitate pentru activități și beneficiari

Art. 7. — *Activitățile eligibile* în cadrul prezentei scheme sunt:

- dezvoltarea unui SPIN-OFF independent (înființarea și înregistrarea SPIN-OFF-urilor);
- activități de cercetare-dezvoltare;
- achiziția de servicii de cercetare-dezvoltare, servicii de consultanță pentru inovare și servicii-suport pentru inovare;
- achiziția de active necorporale, utilaje, instalații și echipamente strict necesare pentru introducerea rezultatelor cercetării în ciclul productiv;
- activități necesare pentru dezvoltarea produsului (bun sau serviciu), a procesului de producție a acestuia.

Art. 8. — Beneficiarii trebuie să respecte următoarele criterii de eligibilitate:

- sunt SPIN-OFF-uri sau START-UP-uri, așa cum sunt definite la art. 6 lit. d) și e);
- întreprinderea solicitantă să fie înregistrată și să desfășoare activități în România;
- întreprinderea solicitantă să nu se afle în niciuna dintre următoarele situații:

- (i) în stare de faliment ori lichidare, să aibă afacerile administrate de un judecător-sindic sau activitățile sale comerciale să fie suspendate ori să facă obiectul unui aranjament cu creditorii sau să fie într-o situație similară cu cele anterioare, reglementată prin lege;
- (ii) nu și-a îndeplinit obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale către bugetele componente ale bugetului general consolidat (buget de stat, bugete speciale, bugete locale), în conformitate cu prevederile legale în vigoare;
- (iii) să fi fost subiectul unei decizii a Comisiei Europene de recuperare a unui ajutor de stat și decizia să nu fi fost deja executată și creanța să nu fi fost integral recuperată;
- (iv) reprezentantul legal a fost condamnat în ultimii 3 ani, prin hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești, pentru o faptă care a adus atingere eticii profesionale sau pentru comiterea unei greșeli în materie profesională;

- (v) prezintă informații false sau nu prezintă informațiile cerute mai sus;

• întreprinderea solicitantă îndeplinește și alte condiții specificate în apelul de proiecte și Ghidul solicitantului, fără a aduce atingere prevederilor în materie de ajutor de stat.

Art. 9. — Numărul estimat de beneficiari de ajutor *de minimis* este de maximum 200.

VII. Condiții de acordare a ajutorului *de minimis*

Art. 10. — Sprijinul financiar în cadrul acestei scheme se acordă beneficiarilor sub formă de granturi directe, în limita sumei reprezentate de plafonul¹ *de minimis*, astfel:

• valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice [așa cum este definită la art. 6 lit. f)] nu poate depăși echivalentul în lei² a 200.000 euro, pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, indiferent dacă ajutorul a fost acordat din surse naționale sau comunitare;

• pentru întreprinderile care efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost, valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice [așa cum este definită la art. 6 lit. f)] nu poate depăși echivalentul în lei a 100.000 euro, pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, indiferent dacă ajutorul a fost acordat din surse naționale sau comunitare. Aceste ajutoare *de minimis* nu pot fi utilizate pentru achiziționarea de vehicule pentru transportul rutier.

Art. 11. — Ajutorul *de minimis* va reprezenta maximum 90% din valoarea totală a cheltuielilor eligibile ale proiectului. Restul de minimum 10% din cheltuielile eligibile ale proiectului vor fi susținute din fondurile proprii ale beneficiarului.

Art. 12. — (1) Ajutorul se acordă sub formă de granturi nerambursabile, în numerar. Ajutoarele *de minimis* se consideră acordate în momentul în care dreptul legal de a beneficia de aceste ajutoare este conferit întreprinderii în temeiul legislației naționale aplicabile, indiferent de data la care ajutoarele *de minimis* se plătesc întreprinderii respective.

(2) Ajutoarele pot fi plătite în una sau mai multe tranșe. Tranșele se actualizează la valoarea de la momentul acordării ajutorului. Rata dobânzii care trebuie aplicată la actualizare este rata de actualizare aplicabilă la data acordării ajutoarelor.

Art. 13. — (1) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, cumulată cu valoarea alocării financiare acordate în conformitate cu prevederile prezentei scheme, depășește plafoanele *de minimis* menționate la art. 10, întreprinderea solicitantă nu poate beneficia de prevederile schemei, nici chiar pentru acea fracție din ajutor care nu depășește aceste plafoane.

(2) În cazul fuziunilor sau al achizițiilor, atunci când se stabilește dacă un nou ajutor *de minimis* acordat unei întreprinderi noi sau întreprinderii care face achiziția depășește plafonul relevant, se iau în considerare toate ajutoarele *de minimis* anterioare acordate tuturor întreprinderilor care fuzionează. Ajutoarele *de minimis* acordate legal înainte de fuziune sau achiziție rămân legal acordate.

(3) În cazul în care o întreprindere se împarte în două sau mai multe întreprinderi separate, ajutoarele *de minimis* acordate înainte de separare se alocă întreprinderii care a beneficiat de acestea, și anume, în principiu, întreprinderii care preia activitățile pentru care au fost utilizate ajutoarele *de minimis*. În

¹ Plafioanele ajutorului *de minimis* sunt exprimate în valori brute, adică înainte de orice deducere de impozite și taxe.

² La data semnării contractului de finanțare.

cazul în care o astfel de alocare nu este posibilă, ajutoarele *de minimis* se alocă proporțional pe baza valorii contabile a capitalului social al noilor întreprinderi la data la care separarea produce efecte.

VIII. Cheltuieli eligibile

Art. 14. — Cheltuielile eligibile în cadrul schemei sunt:

1. cheltuieli de personal (salariale și de deplasare) pentru cercetători, tehnicieni și alți membri ai personalului în măsura în care aceștia sunt angajați în proiect;

2. cheltuieli pentru achiziția de servicii de cercetare-dezvoltare-inovare:

— servicii de cercetare-dezvoltare;

— servicii de consultanță în domeniul inovării (asistență tehnologică, servicii de transfer de tehnologie, consultanță în materie de achiziție, protejare și comercializare a drepturilor de proprietate intelectuală, consultanță referitoare la utilizarea standardelor);

— servicii-suport pentru inovare (cercetare de piață, servicii în materie de încercări și testări în laboratoarele de specialitate, servicii referitoare la certificarea, testarea și marcarea calității produselor obținute în proiect);

3. cheltuieli pentru achiziția de utilaje, instalații și echipamente necesare pentru introducerea rezultatelor cercetării în ciclul productiv;

4. cheltuieli pentru achiziția, validarea și protejarea activelor necorporale necesare pentru introducerea rezultatelor cercetării în ciclul productiv;

5. cheltuieli pentru achiziția de materii prime, materiale, consumabile și alte produse similare, necesare proiectului;

6. cheltuieli pentru informare și publicitate pentru proiect;

7. cheltuieli pentru crearea și înregistrarea unei societăți comerciale (numai pentru SPIN-OFF);

8. cheltuieli generale de administrație (de regie) implicate direct de activitățile proiectului (de exemplu, cheltuieli pentru servicii de comunicații și plata utilităților, cheltuieli salariale pentru personalul administrativ, cheltuieli pentru închiriere de spații necesare desfășurării activităților proiectului).

IX. Durata schemei

Art. 15. — Prezenta schemă se aplică de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 31 decembrie 2020, în limita bugetului alocat. Plățile se efectuează până în 2023.

X. Bugetul schemei

Art. 16. — (1) Sursa de finanțare pentru prezenta schemă sunt fondurile alocate POC, axa prioritară 1 „Cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare (CDI) în sprijinul competitivității economice și dezvoltării afacerilor”, acțiunea 1.2.1 „Stimularea cererii întreprinderilor pentru inovare prin proiecte de CDI derulate de întreprinderi individual sau în parteneriat cu institutele de CD și universități, în scopul inovării de procese și de produse în sectoarele economice care prezintă potențial de creștere”, pentru tipul de proiect „proiecte pentru întreprinderi inovatoare de tip start-up-uri și spin-off-uri”.

(2) Valoarea totală estimată a ajutorului *de minimis* care va fi acordat în cadrul prezentei scheme, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de 20.000.000 euro (echivalent în lei), defalcată după cum urmează:

An	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total
Milioane euro	3	5	5	3	2	2	20

XI. Modalitatea de implementare a schemei

Art. 17. — (1) Autoritatea care administrează schema este Ministerul Educației și Cercetării Științifice — Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică și Inovare, prin Direcția generală organism intermediar pentru cercetare.

(2) Furnizor de ajutor *de minimis* este Ministerul Fondurilor Europene prin Autoritatea de management al Programului operațional „Competitivitate”.

(3) Prezenta schemă se aplică întreprinderilor cu care Ministerul Educației și Cercetării Științifice — Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică și Inovare, prin Direcția generală organism intermediar pentru cercetare, a încheiat un contract de finanțare în cadrul POC, axa prioritară 1 „Cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare (CDI) în sprijinul competitivității economice și dezvoltării afacerilor”, acțiunea 1.2.1 „Stimularea cererii întreprinderilor pentru inovare prin proiecte de CDI derulate de întreprinderi individual sau în parteneriat cu institutele de CD și universități, în scopul inovării de procese și de produse în sectoarele economice care prezintă potențial de creștere”, pentru tipul de proiect „proiecte pentru întreprinderi inovatoare de tip start-up-uri și spin-off-uri”.

(4) Întreprinderile care doresc să depună propuneri de proiecte trebuie să se înregistreze în Registrul potențialilor contractori³ înainte de depunerea cererii de finanțare.

(5) Întreprinderea solicitantă va da o declarație pe propria răspundere privind ajutoarele *de minimis* de care a beneficiat pe parcursul precedentilor 2 ani fiscali, precum și în anul fiscal în curs. Ajutoarele se calculează la nivel de întreprindere unică.

(6) Întreprinderea solicitantă va da o declarație pe propria răspundere că nu a beneficiat de ajutoare din alte surse publice pentru aceleași costuri eligibile.

(7) Reprezentantul unui potențial SPIN-OFF poate depune aplicația înainte de înființarea firmei, însă, dacă aplicația este selectată, trebuie să prezinte la contractare actele privind înființarea și înregistrarea SPIN-OFF-ului pentru a putea încheia contractul cu administratorul schemei — SPIN-OFF-urile înființate după selectarea aplicației în vederea finanțării vor prezenta declarațiile prevăzute la alin. (5) și (6) la contractare.

(8) Administratorul schemei verifică validitatea datelor înscrise în Registrul potențialilor contractori și concordanța acestora cu declarațiile date de beneficiar și îndeplinirea tuturor condițiilor impuse prin efectul prezentei scheme (domeniul de aplicare, eligibilitatea activităților, cheltuielilor, beneficiarilor și a proiectelor).

(9) Administratorul schemei va acorda ajutorul *de minimis* după ce va verifica, pe baza declarației pe propria răspundere a întreprinderii solicitante, că prin acordarea finanțării nerambursabile în cadrul prezentei schemei nu se depășește plafonul *de minimis*.

³ Înscrisura în Registrul potențialilor contractori se face conform regulamentului aprobat prin Decizia ANCS nr. 9.031 din 2 februarie 2007, afișat pe pagina Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și Inovare (www.research.ro).

(10) Evaluarea propunerilor de proiecte se face în concordanță cu criteriile prevăzute în apelul/cererea de propuneri de proiecte.

(11) Detalierea modalității de derulare a prezentei scheme se găsește în Ghidul solicitantului, acesta fiind publicat pe site-ul www.poscce.research.ro

Art. 18. — (1) Criteriile de eligibilitate a propunerilor de proiecte sunt următoarele:

- scopul și obiectivele propunerii să fie în conformitate cu obiectivele specifice ale axei prioritare, precum și cu unul sau mai multe dintre obiectivele acțiunii, așa cum sunt descrise în cererea de proiecte;

- proiectul să fie derulat în România;
- dimensiunea grantului solicitat să se încadreze în limitele menționate în cererea de proiecte;

- să conțină una sau mai multe activități eligibile definite pentru proiect în cererea de proiecte;

- durata să se încadreze în limitele menționate în cererea de proiecte;

- întreprinderea să facă dovada deținerii unui rezultat obținut din activitatea de cercetare sau unei idei brevetate/în curs de brevetare pe care să o lanseze pe piață;

- activitățile nu sunt și nu au mai fost finanțate din alte surse publice.

(2) Se verifică de către reprezentantul Organismului intermediar pentru cercetare, desemnat pentru aceasta, îndeplinirea condițiilor de eligibilitate în Registrul potențialilor contractori.

Art. 19. — (1) Criteriile de evaluare a propunerilor de proiecte sunt următoarele:

- *relevanța proiectului* (conformitatea cu obiectivele acțiunii, caracterul inovativ al propunerii, viabilitatea implementării, impactul socioeconomic etc.);

- calitate și maturitate (coerență și fezabilitate, capacitatea de a implementa proiectul etc.);

- *sustenabilitatea proiectului* (capacitatea firmelor de a continua să opereze după finalizarea proiectului, suportul tehnic și administrativ etc.).

(2) Administratorul schemei va încheia contracte de finanțare doar cu întreprinderile care au obținut la evaluare un punctaj peste pragul de calitate stabilit în cererea de propuneri de proiecte.

XII. Efecte și beneficii

Art. 20. — Prin aplicarea prezentei scheme se vor obține următoarele efecte și beneficii:

- va crește numărul întreprinderilor care pot prelua rezultate ale cercetării și transforma aceste rezultate în produse oferite pe piață;

- va crește numărul întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domenii de înaltă tehnologie;

- va crește numărul locurilor de muncă pentru cercetători;

- va crește calitatea produselor și a indicelui de productivitate.

XIII. Reguli privind raportarea și monitorizarea ajutorului de minimis

Art. 21. — (1) Administratorul prezentei scheme va informa în scris beneficiarii schemei cu privire la cuantumul ajutorului

acordat în baza prezentei scheme și caracterul *de minimis* al acestuia⁴.

(2) Schema va fi publicată integral pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării — Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică și Inovare (www.research.ro) și pe site-ul Ministerului Fondurilor Europene (www.fonduri-ue.ro).

Art. 22. — Raportarea și monitorizarea ajutoarelor *de minimis* acordate în baza prezentei scheme se fac în conformitate cu legislația comunitară și cu prevederile Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 23. — Furnizorul de ajutor *de minimis* păstrează evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza schemei. Această evidență trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat.

Art. 24. — (1) Furnizorul are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele *de minimis* acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun în cazul încălcării condițiilor impuse prin prezenta schemă sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

(2) Furnizorul are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, în formatul și în termenul prevăzut de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor *de minimis* la nivel național.

(3) În cazul în care există îndoieli serioase cu privire la datele transmise de către furnizor, Consiliul Concurenței poate să solicite date și informații suplimentare și, după caz, să facă verificări la fața locului.

(4) În cazul în care furnizorul nu are date definitive privind valoarea ajutorului *de minimis*, acesta va transmite valori estimative.

(5) Erorile constatate de furnizor și corecțiile legale, anulări, recalculări, recuperări, rambursări se raportează până la data de 31 martie a anului următor anului de raportare.

(6) Furnizorul va transmite spre informare Consiliului Concurenței prezenta schemă în termen de 15 zile de la data adoptării acesteia.

Art. 25. — Pe baza unei cereri scrise, furnizorul va transmite Comisiei Europene, prin intermediul Consiliului Concurenței, în 20 de zile lucrătoare sau în termenul fixat în cerere, toate informațiile pe care Comisia Europeană le consideră necesare pentru evaluarea respectării condițiilor acestei scheme.

Art. 26. — Administratorul prezentei scheme are obligația de a pune la dispoziția furnizorului de ajutor *de minimis*, în formatul și în termenul solicitat de către acesta, toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii procedurilor de raportare și monitorizare ce cad în sarcina furnizorului conform art. 22—25.

⁴ Așa cum este prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Convenției-cadru tripartite încheiate între furnizor, operatorul de rețea și clientul final titular al contractului de rețea și a Convenției-cadru multipartite încheiate între clientul final, furnizori și operatorul de rețea

Având în vedere prevederile art. 52 alin. (1), art. 59, art. 60 alin. (1) și ale art. 61 alin. (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (3) din Regulamentul de furnizare a energiei electrice la clienții finali, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 64/2014,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Convenția-cadru tripartită încheiată între furnizor, operatorul de rețea și clientul final titular al contractului de rețea, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin, și Convenția-cadru multipartită încheiată între clientul final, furnizori și operatorul de rețea, prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Furnizorii, operatorii de rețea și clienții finali titulari ai contractului de rețea duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 2 iunie 2015.
Nr. 85.

ANEXA Nr. 1

CONVENȚIE-CADRU TRIPARTITĂ încheiată între furnizor, operatorul de rețea și clientul final titular al contractului de rețea

Nr.din data

1. Încheiată între:

a) furnizorul, cu sediul în, adresa, codul fiscal, înscris la registrul comerțului la nr., reprezentat legal prin, având funcția de.....;

b) operatorul de rețea, cu sediul în, adresa, codul fiscal, înscris la registrul comerțului la nr., reprezentat legal prin, având funcția de; și

c) clientul final, cu sediul în, adresa, codul fiscal/CNP/CI....., înscris la registrul comerțului la nr., reprezentat legal prin, având funcția de

2. Locul de consum pentru care se încheie prezenta convenție (denumire, adresă, cod unic de identificare etc.):

3. Contractele aferente locului de consum (menționat la pct. 2):

— Contract de furnizare nr. din data, încheiat de clientul final cu furnizorul prevăzut la pct. 1 lit. a);

— Contract de rețea nr. din data, încheiat de clientul final cu operatorul de rețea prevăzut la pct. 1 lit. b).

4. Conținutul Convenției

Art. 1. — (1) În cazul în care clientul final nu respectă cel puțin o clauză a contractului de furnizare pentru care acest contract prevede dreptul furnizorului de a solicita operatorului de rețea întreruperea alimentării cu energie electrică a locului de consum, denumită în continuare *neconformitate*, se procedează după cum urmează:

a) furnizorul transmite clientului final un preaviz de deconectare cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de termenul de deconectare prevăzut în contract, iar clientul final are obligația să remedieze neconformitatea până la termenul de deconectare prevăzut în contract;

b) în situația în care, după 4 zile lucrătoare de la expirarea termenului de deconectare prevăzut în contract, clientul final nu a remediat neconformitatea, furnizorul transmite operatorului de rețea solicitarea de deconectare a locului de consum;

c) în situația în care, după primirea solicitării de deconectare, conform dispozițiilor de la lit. b), până la data deconectării furnizorul nu confirmă remedierea neconformității de către clientul final, operatorul de rețea deconectează locul de consum și transmite furnizorului data la care a avut loc deconectarea locului de consum și indexul citit cu ocazia deconectării, dacă a avut acces la contor;

d) în situația în care clientul final a remediat neconformitatea după transmiterea solicitării de deconectare prevăzute la lit. b), furnizorul este obligat să comunice aceasta operatorului de rețea cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare zilei în care ia cunoștință de rezolvarea acesteia, iar dacă deconectarea clientului final nu a fost încă efectuată, solicitarea de deconectare se consideră anulată;

e) după confirmarea remedierii neconformității conform dispozițiilor de la lit. d), operatorul de rețea va reconecta locul de consum deconectat, în condițiile prevăzute în Standardul de performanță pentru serviciul de distribuție, respectiv de transport, și transmite furnizorului data reconectării.

(2) Solicitarea de deconectare prevăzută la alin. (1) lit. b) conține cel puțin următoarele informații:

a) datele de identificare ale locului de consum;

b) clauza din contractul de furnizare care nu a fost respectată de către clientul final, neconformitatea, pentru care urmează să fie deconectat locul de consum, inclusiv suma datorată, dacă neconformitatea constă în neplata la termen a unei sume datorate furnizorului;

c) data deconectării.

Art. 2. — Responsabilitatea pentru daunele cauzate de întreruperea alimentării cu energie electrică în temeiul art. 1 îi revine clientului final, dacă solicitarea furnizorului a respectat clauzele contractului de furnizare, respectiv furnizorului, dacă acesta a solicitat în mod nejustificat întreruperea furnizării.

Art. 3. — În situația în care clientul final nu respectă cel puțin o clauză a contractului de rețea pentru care acest contract prevede dreptul operatorului de rețea de a întrerupe serviciul de rețea, operatorul de rețea procedează conform prevederilor contractului de rețea; în cazul în care locul de consum este deconectat, operatorul de rețea comunică furnizorului data la care a avut loc deconectarea, precum și indexul citit cu ocazia deconectării, dacă a avut acces la contor. La reconectarea locului de consum, operatorul de rețea înștiințează furnizorul, precizând data la care a avut loc reconectarea.

Art. 4. — Comunicarea între furnizor, operatorul de rețea și clientul final, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 1 alin. (1) și la art. 3, se asigură prin cel puțin unul din următoarele mijloace:

a)

b)

(se enumeră mijloacele de comunicare reciprocă convenite între furnizor, operatorul de rețea și clientul final, de exemplu: prin poștă, prin e-mail, telefonic, prin fax etc.).

Art. 5. — Părțile convin ca litigiile ce decurg din interpretarea și/sau derularea prezentei convenții, care nu pot fi soluționate pe cale amiabilă sau prin intermediul Comisiei de soluționare a disputelor pe piața de energie electrică, numită prin decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, să fie deduse spre soluționare instanțelor judecătorești competente.

Art. 6. — Cauzele exoneratoare de răspundere pentru neîndeplinirea parțială sau totală a obligațiilor ce decurg din prezenta convenție în situații de forță majoră sunt cele prevăzute de art. 1.351 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 7. — Alte clauze (se prevăd alte clauze, convenite între părți, care nu contravin reglementărilor în vigoare).

Art. 8. — Prezenta convenție este anexă la contractele prevăzute la pct. 3, constituie parte integrantă a acestora, intră în vigoare la data semnării și încetează odată cu încetarea oricăruia dintre contractele prevăzute la pct. 3 din preambul.

Semnătura și ștampila,

Furnizor,

.....

Operator de rețea,

.....

Client final,

.....

**CONVENȚIE - CADRU MULTIPARTITĂ
încheiată între clientul final, furnizori și operatorul de rețea**

Nr. din data

1. Încheiată între:

a) clientul final, cu sediul în, adresa, codul fiscal, înscrisă la registrul comerțului la nr., reprezentat legal prin, având funcția de

b1) furnizorul, cu sediul în, adresa, codul fiscal, înscrisă la registrul comerțului la nr., reprezentat legal prin, având funcția de, denumit în continuare *furnizorul principal*;

b2) furnizorul, cu sediul în, adresa, codul fiscal, înscrisă la registrul comerțului la nr., reprezentat legal prin, având funcția de

b3) furnizorul, cu sediul în, adresa, codul fiscal, înscrisă la registrul comerțului la nr., reprezentat legal prin, având funcția de

b4)

c) operatorul de rețea, cu sediul în, adresa, codul fiscal, înscrisă la registrul comerțului la nr., reprezentat legal prin, având funcția de

2. Locul de consum pentru care se încheie prezenta convenție (denumire, adresă, cod unic de identificare etc.):

3. Contractele aferente locului de consum..... (menționat la pct. 2):

— Contract de furnizare nr. din data, încheiat de clientul final cu furnizorul prevăzut la pct. 1 lit. b1);

— Contract de furnizare nr. din data, încheiat de clientul final cu furnizorul prevăzut la pct. 1 lit. b2);

— Contract de furnizare nr. din data, încheiat de clientul final cu furnizorul prevăzut la pct. 1 lit. b3);

— Contract de rețea nr. din data, încheiat de clientul final cu operatorul de rețea prevăzut la pct. 1 lit. c).

4. Conținutul Convenției

Art. 1. — (1) Furnizorul principal își asumă responsabilitatea echilibrării pe piața angro pentru întreaga cantitate de energie electrică consumată la locul de consum precizat la pct. 2.

(2) Costurile cu dezechilibrul dintre energia notificată și cea consumată la locul de consum se repartizează între furnizorii semnatori ai prezentei convenții după cum urmează: (se detaliază regula de repartizare între furnizori a costurilor cu dezechilibrul)

Art. 2. — (1) În cazul în care clientul final nu respectă cel puțin o clauză a oricăruia dintre contractele de furnizare prevăzute la pct. 3, pentru care contractul respectiv prevede dreptul furnizorului de a solicita operatorului de rețea întreruperea alimentării cu energie electrică a locului de consum, denumită în continuare *neconformitate*, se procedează după cum urmează:

a) furnizorul respectiv transmite clientului final și, spre știință, celorlalți furnizori un preaviz de deconectare a locului de consum cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de termenul de deconectare prevăzut în contract, iar clientul final are obligația să remedieze neconformitatea până la termenul de deconectare prevăzut în contract;

b) în situația în care, după 4 zile lucrătoare de la expirarea termenului de deconectare prevăzut în contract, clientul final nu a remediat neconformitatea, furnizorul transmite operatorului de rețea solicitarea de deconectare a locului de consum;

c) în situația în care, după primirea solicitării de deconectare, conform dispozițiilor de la lit. b), până la data deconectării furnizorul nu confirmă remedierea neconformității de către clientul final, operatorul de rețea deconectează locul de consum și transmite furnizorilor data la care a avut loc deconectarea locului de consum și indexul citit cu ocazia deconectării, dacă a avut acces la contor;

d) în situația în care clientul final a remediat neconformitatea după transmiterea solicitării de deconectare prevăzute la lit. b), furnizorul este obligat să comunice aceasta operatorului de rețea și celorlalți furnizori, cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare zilei în care ia cunoștință de aceasta, iar dacă deconectarea clientului final nu a fost încă efectuată, solicitarea de deconectare se consideră anulată;

e) după confirmarea remedierii neconformității conform dispozițiilor de la lit. d), operatorul de rețea va reconecta locul de consum deconectat, în condițiile prevăzute în Standardul de performanță pentru serviciul de distribuție, respectiv de transport, și transmite furnizorilor data reconectării.

(2) Solicitarea de deconectare prevăzută la alin. (1) lit. b) conține cel puțin următoarele informații:

a) datele de identificare ale locului de consum;

b) clauza din contractul de furnizare care nu a fost respectată de către clientul final, neconformitatea, pentru care urmează să fie deconectat locul de consum, inclusiv suma datorată, dacă neconformitatea constă în neplata la termen a unei sume datorate furnizorului;

c) data deconectării.

Art. 3. — Responsabilitatea pentru daunele cauzate de întreruperea alimentării cu energie electrică în temeiul art. 2 îi revine clientului final, dacă solicitarea furnizorului a respectat clauzele contractului de furnizare, respectiv furnizorului, dacă acesta a solicitat în mod nejustificat întreruperea furnizării.

Art. 4. — În cazul în care clientul final nu respectă cel puțin o clauză a contractului de rețea pentru care acest contract prevede dreptul operatorului de rețea de a întrerupe serviciul de rețea, operatorul de rețea procedează conform prevederilor contractului de rețea; în cazul în care locul de consum este deconectat, operatorul de rețea înștiințează furnizorii precizând data la care a avut loc deconectarea, precum și indexul citit cu ocazia deconectării, dacă a avut acces la contor. La reconectarea locului de consum, operatorul de rețea înștiințează furnizorii, precizând data la care a avut loc reconectarea.

Art. 5. — Comunicarea între furnizori, clientul final, precum și între aceștia și operatorul de rețea, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (1) și la art. 4, se asigură prin cel puțin unul din următoarele mijloace:

- a);
- b)

(se enumeră mijloacele de comunicare reciprocă convenite între furnizori, client final, precum și între fiecare furnizor și operatorul de rețea, de exemplu: prin poștă, prin e-mail, telefonic, prin fax etc.).

Art. 6. — Părțile convin ca litigiile ce decurg din interpretarea și/sau derularea prezentei convenții, care nu pot fi soluționate pe cale amiabilă sau prin intermediul Comisiei de soluționare a disputelor pe piața de energie electrică, numită prin decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, să fie deduse spre soluționare instanțelor judecătorești competente.

Art. 7. — Cauzele exoneratoare de răspundere pentru neîndeplinirea parțială sau totală a obligațiilor ce decurg din prezenta convenție în situații de forță majoră sunt cele prevăzute de art. 1.351 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 8. — Alte clauze: (se prevăd alte clauze, convenite între părți, care nu contravin reglementărilor în vigoare).

Art. 9. — Prezenta convenție este anexă la contractele prevăzute la pct. 3, constituie parte integrantă a acestora, intră în vigoare la data semnării și încetează odată cu încetarea oricăruia dintre contractele prevăzute la pct. 3 din preambul.

Semnătura și ștampila,

Furnizor principal,

..... [pct. 1 lit. b1)]

Furnizor,

..... [pct. 1 lit. b2)]

Furnizor,

..... [pct. 1 lit. b3)]

Operator de rețea,

.....

Client final,

.....

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

